

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Στασίνου 1, Ήγχωμη, Ταχ. Θυρί: 1384 ΛΕΥΚΩΣΙΑ, Τηλ. 43096-7, Τηλ. Διεύθ. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡ. 1/1979)

- (i) "ΗΡΑΚΛΗΣ" Γερολάκκου
(ii) Ποδοσφαιριστής ΚΩΝ/ΝΟΥ ΠΕΤΡΟΣ
κατά απόφασης Δ.Ε. Κ.Ο.Π.
ήμερομην. 23.3.79

Ημερομηνία: 11.12.1979

Ώρα: 6.00 μ.μ.

Τόπος: Γραφεία Κ.Ο.Α.

Ενώπιον: κ.κ. 'Αλέκκου Εὐαγγέλου Προέδρου, 'Αντώνη Δράκου καί 'Ανδρέα Δικηγοροπούλου, Μελῶν.

Εμφανίσαι: Κώστας Παπαγεωργίου - 'Εκ μέρους τοῦ Σωματείου "ΗΡΑΚΛΗΣ"
Σάββας Μάτσας - Δικηγόρος - 'Εκ μέρους τῆς Κ.Ο.Π.

Απών: Κων/νου Πέτρος - Ποδοσφαιριστής Σωματείου "ΗΡΑΚΛΗΣ"

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

'Η απόφασις εἶναι ὁμόφωνος

Διὰ τῆς αἰτήσεως των οἱ αἰτηταί προσβάλλουν τὴν ἀπόφασιν τῆς Δικαστικῆς Επιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. διὰ τῆς ὁποίας ἐπεβλήθη εἰς τὸν δεύτερον αἰτητὴν ἀποκλεισμός δεκαοκτῶ μηνῶν διότι εἰς τὸν ἀγῶνα ΗΡΑΚΛΗ-ΕΘΝΙΚΟΥ 'Ασσίας τῆς 17ης Μαρτίου, 1979 ἐξέυβρισεν, ἐπετέθη καί ἐκτύπησε τὸν διαιτητὴν.

Τὴν 6ην Νοεμβρίου, 1979 κατόπιν προδικαστικῆς ἐνστάσεως, ἡ Α.Δ.Ε.Α. ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν ὅτι ἡ παροῦσα ὑπόθεσις συνιστᾷ ἀθλητικὴν δικαστικὴν ὑπόθεσιν ἐντὸς τῆς ἐνέργειας τοῦ Κανονισμοῦ 2 τῶν περὶ Κυπριακοῦ Ὁργανισμοῦ (Γενικαὶ Διατάξεις καί Πειθαρχία) Κανονισμῶν τοῦ 1970 καί 1971 καί ἐπομένως κέκτηται δικαιοδοσίαν νὰ ἐπιληφθῇ ταύτης ὡς πρωτοβάθμιος δικαστικῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ λόγοι ὡς ἐκτίθενται εἰς τὴν αἴτησιν εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

1. 'Η ἀπόφασις τῆς Δικαστικῆς Επιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. ἀντίκειται εἰς τοὺς κανόνες τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης καθότι:
 - (α) 'Επεβλήθη ποινὴ εἰς ποδοσφαιριστὴν ἄνευ δίκης ἢ/καί χωρὶς νὰ κληθῇ ὁ κατηγορούμενος.

...../2

(β) Έπεβλήθη ποινή κατόπιν δίκης έρμήνην τοῦ κατηγορουμένου ποδοσφαιριστοῦ καί χωρίς νά δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς αὐτόν νά ἀπαντήσῃ εἰς τήν κατηγορίαν καί νά ὑπερασπισθῇ.

(γ) Οὐδεμία εἰδοποίησης ἐδόθη εἰς τόν ποδοσφαιριστήν περί κατηγορίας ἐναντίον του ἢ ἐκδίκασεως ὑποθέσεως ἐναντίον του.

Κατά τήν ἐνώπιον μας διαδικασίαν ὁ δικηγόρος τῶν αἰτητῶν ἀνέπτυξε τοὺς ἀνωτέρω λόγους καί ὑπεστήριξεν ὅτι οἱ κανόνες τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης δέν ἐφαρμόζονται μόνον εἰς διαδικασίας δικαστικᾶς ἢ οἰονεί δικαστικᾶς ἀλλά ἡ ἐφαρμογή των ἐπεκτείνεται καί εἰς περιπτώσεις σωματείων ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν οἱ ὅποιοι καθιερύονται διά καταστατικῶν ἢ ἄλλων συστατικῶν ἐγγράφων.

Ἐξ ἄλλου ὁ δικηγόρος τῆς Κ.Ο.Π. ὑπεστήριξεν ὅτι οἱ κανόνες τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης δέν ἐφαρμόζονται εἰς τήν περίπτωσιν σωματείων ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν τῶν ὁποίων τό καταστατικόν ἢ τό συστατικόν αὐτῶν ἔγγραφον ρητῶς ἀποκλείει τήν ἐφαρμογήν των. Περαιτέρω ἰσχυρίσθη ὅτι τό ἄρθρον 27(2) τῶν Κανονισμῶν Πρωταθλημάτων τῆς Κ.Ο.Π. ρητῶς ἀποκλείει τήν ἐφαρμογήν τῶν κανόνων τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης.

Τά γεγονότα τῆς ὑποθέσεως τά ὅποια δέν ἀμφισβητοῦνται ἔχουν ὡς ἀκολούθως: Κατά τόν ἀγῶνα ΗΡΑΚΛΗ-ΕΘΝΙΚΟΥ ᾿Ασσίας τῆς 17ης Μαρτίου 1979, ὁ δεύτερος αἰτητής ἀπεβλήθη τοῦ ἀγῶνος διότι ἐξέβρισε, ἐπετέθη καί ἐκτύπησε τόν διαιτητήν. Πλὴν τοῦ αὐτομάτου ἀποκλεισμοῦ του ἐκ δύο ἀγωνιστικῶν ἡμερομηνιῶν τῆς ὁμάδος του δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἁρθρου 27 τῶν Κανονισμῶν Πρωταθλημάτων τῆς Κ.Ο.Π., ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τήν Δικαστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Κ.Ο.Π. ἡ ὁποία βάσει τοῦ φύλλου ᾿Αγῶνος, καί χωρίς νά δώσῃ τήν εὐκαιρίαν εἰς τόν αἰτήν νά ἀπολογηθῇ, ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν ἀποκλεισμόν δεκαοκτῶ μηνῶν.

Ὡς Πρωτοβάθμιος Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ δέν δυνάμεθα νά ἐξετάσωμεν ἐάν ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή εἶναι ὑπερβολικὴ καί τό μόνον σημεῖον τό ὅποῖον καλούμεθα νά ἀποφασίσωμεν εἶναι κατά πόσον εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κ.Ο.Π. ὑπεχρεῶτο νά τηρήσῃ τοὺς κανόνας τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης.

Κατ' ἀρχήν θεωροῦμεν σκόπιμον νά ἐξετάσωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ποῖα εἶναι οἱ κανόνες τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης.

Αί προϋποθέσεις της φυσικής δικαιοσύνης εξαρτώνται από τās περι-
στάσεις εκάστης υποθέσεως, τήν φύσιν της έρεύνης, τούς κανόνες δυνάμει τών
οποίων ή εκάστοτε επιτροπή ενεργεί, τόν αντικείμενον της έρεύνης κ.τ.λ.,
Δέν υπάρχουν, κατά τήν άποψιν μας λέξεις αί όποϊαι δυνατόν νά έχουν γενικήν
έφαρμογήν δι' εκάστην έρευναν καί εκάστην Δικαστικήν ή οίονεί Δικαστικήν
Έπιτροπήν.

Έν τούτοις, είς μίαν δικαστικήν έρευναν υπάρχουν ώρισμένοι θεμε-
λιώδεις άρχαί αί όποϊαι αποτελοῦν τό μίνιμουμ έγγυήσεως πάσης νομικής δια-
δικασίας καί αί όποϊαι αναλύονται συνήθως είς τρία στοιχεΐα, ήτοι :

- (α) τό δικαίωμα τοῦ κατηγορουμένου νά λάβη πλήρη γνώσιν
της έναντίον του υποθέσεως,
- (β) τό δικαίωμα αὐτοῦ νά υπερασπισθῇ ή άπολογηθῇ (δικαίωμα
άκροάσεως),
- (γ) ή εκδικάζουσα έπιτροπή δέον ὅπως ενεργῇ δικαίως, άμερο-
λήπτως καί καλῇ τῇ πίστει.

Τό δικαίωμα της άκροάσεως εΐναι τόσον παλαιόν ὅσον καί ὁ
άνθρωπος. "Αγγλος δικαστής τοῦ 18ου αἰῶνος παρετήρησεν ὅτι τό δικαίωμα
τοῦτο εΐναι οίονεί ἔμφυτον είς τόν άνθρωπον, διότι καθιερώθη τό πρῶτον ὑπό
τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, ὅταν οἱ πρωτόπλαστοι δέν κατεδύσθησαν ὑπ' Αὐτοῦ
πρίν ή άπολογηθῶσι. Περίφημος θεωρεΐται ή άπόφασίς αὕτη, έκδοθεῖσα τό 1723
ἐπί της περιλαλήτου ἔνεκα τούτου υποθέσεως τοῦ δόκτορος Bentley, πρυτάνεως
τοῦ Καίμπριτζ. Λέγει ή άπόφασίς: "Θεῖος καί άνθρωπινος νόμος δίδει είς
πάντα κρινόμενον τό δικαίωμα νά υπερασπίσῃ ἑαυτόν.....

"Ο Θεός δέν ἐξήνεγκεν άπόφασιν κατά τοῦ 'Αδάμ, πρίν ή τόν καλέσῃ νά υπερα-
σπίσῃ ἑαυτόν.-'Αδάμ, εἶπεν ὁ Θεός, διατί ήμάρτησες; "Έφαγες ή ὄχι τοῦ
άπηγορευμένου δένδρου τόν καρπόν;"

"Η έτυμηγορία ενός ὀργάνου έπιφορτισμένου μέ τήν άσκησιν δικα-
στικής έξουσίας πρέπει νά εΐναι σεβαστή καί δι' αὐτόν τόν λόγον πρέπει νά
περιβάλλεται μέ έγγυήσεις αί όποϊαι πείθουν ὅτι εΐναι δικαία. Βασική
έγγυήσις λοιπόν εΐναι ή άμυνα ή ή υπεράσπισις ἐκείνου ὁ όποῖος πρόκειται
νά τιμωρηθῇ ή νά υποστῇ τās συνεπειάς της άποφάσεως.

Τό επόμενον ἐρώτημα τό ὁποῖον καλούμεθα νά ἀπαντήσωμεν, εἶναι κατά πόσον ὑποχρεοῦται ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή τῆς Κ.Ο.Π. νά ἐφαρμόζη τοῦς κανόνες τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης.

Τό θέμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης εὐρίσκειται κατά τά τελευταῖα χρόνια ἐν ζωηρᾷ ἐξελίξει. Δέν περιορίζεται μόνον εἰς αὐστηρῶς δικαστικὰς ἢ οἰονεὶ δικαστικὰς διαδικασίας αἱ ὁποῖαι προβλέπονται δυνάμει νομοθεσίαις ἀλλὰ ἐπεξετάθη καί εἰς συντεχνίας, ἐπιτροπὰς, σωματεῖα καί/ἢ ὀργανισμούς συσταθέντας δυνάμει καταστατικῶν ἢ ἄλλων συστατικῶν ἐγγράφων καί οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι μέ τήν ἄσκησιν οἰονεὶ δικαστικῆς ἢ πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἢ τήν λήψιν ἀποφάσεων συνεπαγομένων τήν ἐπιβολήν κυρώσεων εἰς τά μέλη των. Παρ' ὅλον ὅτι δέν προτιθέμεθα νά ἀναφερθῶμεν εἰς τὰς διαφόρους ἐπὶ τοῦ θέματος ἀποφάσεις, ἐν τούτοις αἱ κάτωθι δύο ἀποφάσεις εἶναι κατά τήν ἄποψιν μας ἐνδιαφέρουσαι.

Τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τῆς ἀποφάσεως του ὑπ' ἀρ. 2081(1968) ἀπεφάνθη ὅτι ἀπαιτεῖται ἀκρόασις διὰ τήν ἀφαίρεσιν τῆς ἰδιότητος τοῦ "φιλάθλου" ἀπό ὀρισμένων πρὸς ὄψιν λόγῳ προφανῶς τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν τῆς ἀφαίρεσεως ταύτης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τό γεγονός ὅτι αὕτη ἀποφασίζεται ἔνεκα παραβάσεων τοῦ πληττομένου. Ὡσαύτως τό Συμβούλιον διὰ τῆς ἀποφάσεως του ὑπ' ἀρ. 1656(1961) ἀπεφάνθη ὅτι ἀπαιτεῖται ἀκρόασις διὰ τήν ἐπιβολήν τῆς ποινῆς τῆς ἐπιτιλήξεως εἰς μέλη τῆς διοικήσεως ἀθλητικῆς ὁμοσπονδίας.

Ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή τῆς Κ.Ο.Π. καθιδρύεται δυνάμει τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π. (βλ. ἄρθρα 17-19) μέ εὐρείας ἐξουσίας καί ἀρμοδιότητα νά ἐπιβάλλῃ κυρώσεις ὑπό τύπον ἐπιτιλήξεως, προστίμου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν £500.- ἀποκλεισμών καί ὀριστικῆν διαγραφῆν διὰ παραβάσεις ποδοσφαιριστῶν, προπονητῶν, σωματείων καί μελῶν διοικήσεως σωματείων καί νά ἐκδικάζῃ ἐνστάσεις κατά τοῦ κύρους ἀγώνων. (βλ. ἄρθρον 20). Αἱ κυρώσεις αὗται δυνατόν νά ἐπηρεάσουν τόσον τήν φήμην ὅσον καί τήν σταδιοδρομίαν τοῦ καταδικαζομένου.

Προεβλήθη, ἐν τούτοις, ὁ ἰσχυρισμός ὅτι οἱ κανόνες τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης δέν ἐφαρμόζονται ὁσέως τό καταστατικόν ἢ συστατικόν ἐγγράφον δυνάμει τοῦ ὁποίου συνιστᾶται ἡ ὁμοσπονδία ἢ τό σωματεῖον ρητῶς ἀποκλείει τήν ἐφαρμογήν των καί ἔγινε ἀναφορά εἰς τό ἄρθρον 27(2) τῶν Κανονισμῶν Πρωταθλημάτων τῆς Κ.Ο.Π. τό ὁποῖον ὀρίζει ἐπὶ λέξει τά ἑξῆς:-

"Τό ὅλον Ἀγὼνος εἰς τό ὁποῖον ὁ Διαιτητής ἐσημείωσε τό παράπτωμα τοῦ ἀπεβληθέντος ποδοσφαιριστοῦ ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς ΚΟΠ εἰς τήν Δικαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἢ ὁποῖα βᾶσει αὐτοῦ καί μόνον καί ἄνευ κλήσεως οἰουδήποτε μάρτυρος ἢ ἄλλου ἐνδιαφερομένου ἀποφασίζει διὰ τήν ἐπιβληθησομένην ποινήν."

Κατά τήν άποψιν μας αί προειρημέναι διατάξεις παρέχουν τό δικαίωμα είς τήν Δικαστικήν Έπιτροπήν νά άποφασίζη διά τήν έπιβληθησομένην ποινήν βάσει τοῦ περιεχομένου τοῦ φύλλου άγώνος καί άνευ αίασδήποτε ένισχυτικής προφορικής μαρτυρίας, χωρίς νά έξετάζη τό θέμα τής ένοχής τοῦ κατηγορουμένου. Έν άλλαις λέξεσι αί διατάξεις τοῦ προειρημένου άρθρου καθορίζουν τόν τρόπον άποδείξεως τῶν γεγονότων βάσει τῶν όποίων ή Δικαστική Έπιτροπή άποφασίζει διά τήν έπιβληθησομένην ποινήν καί δέν άποσκοπεῖ νά άποκλείση τήν έφαρμογήν τής θεμελιώδους άρχής τής φυσικής δικαιοσύνης, ήτοι νά στερήση τό δικαίωμα τοῦ κατηγορουμένου ποδοσφαιριστοῦ νά έκθέση τάς άπόψεις του πρός μετριάσμόν τής ποινής.

Έξ άλλου άξίζει νά τονίσωμεν ότι ή άρμοδιότης τής Δικαστικής Έπιτροπής νά έπιβάλλη ποινάς είς ποδοσφαιρίστας άποβληθέντας τοῦ άγωνιστικοῦ χώρου κατά τήν διάρκεια άγώνων, ή καταγγελθέντας ύπό τοῦ διαιτητοῦ, προβλέπεται ύπό τής παραγράφου (ε) τοῦ άρθρου (1) τοῦ άρθρου 20 τοῦ Καταστατικοῦ τής Κ.Ο.Π., καί ούχί ύπό τοῦ άρθρου 27(2) τῶν Κανονισμῶν, καί ή παράγραφος αὕτη δέν άποκλείει τήν έφαρμογήν τῶν κανόνων τής φυσικής δικαιοσύνης.

Έν όψει τοῦ πορίσματος μας ότι τό προειρημένον άρθρον 27(2) τῶν Κανονισμῶν δέν άποκλείει ρητῶς, ή τουλάχιστον ύπάρχει άμφιβολία κατά πόσον άποκλείει μέ σαφήνειαν τήν έφαρμογήν τῶν κανόνων τής φυσικής δικαιοσύνης, τό δέ άρθρον 20(1)(ε) τοῦ Καταστατικοῦ παραμένει σιωπηρόν, κρίνομεν ότι ή Δικαστική Έπιτροπή εἴχεν ύποχρέωσιν νά δώσῃ τήν εύκαιρίαν είς τόν αίτητήν νά άπολογηθῇ πρίν τής έπιβολής τής ποινής, ή παράλειψις δέ αὕτη εἶναι τόσον ούσιώδης ώστε νά συνεπάγεται άκυρότητα τής άποφάσεως.

Βεβαίως τό δικαίωμα άκροάσεως είς τήν προκειμένην περίπτωση δέν προϋποθέτει πλήρη άκρόασιν τής ύποθέσεως μέ περιπλόκους δικονομικάς διαδικασίας ως συμβαίνει είς μίαν δικαστικήν διαδικασίαν, αλλά άπλῶς προϋποθέτει όπως ό κατηγορούμενος λαμβάνει πλήρη γνώσιν τής έναντίον του ύποθέσεως καί έχει τήν εύκαιρίαν νά έκθέτῃ τάς άπόψεις του εἴτε προφορικῶς εἴτε έγγραφως

Υπό τό φῶς τῶν άνωτέρω δέν θεωροῦμεν σκόπιμον νά έξετάσωμεν κατά πόσον διά ρητῆς προβλέψεως είς τό καταστατικόν εἶναι νομικῶς δυνατή ή στέρησις τοῦ θεμελιώδους αὐτοῦ δικαιώματος τής άκροάσεως.

Είς τήν υπόθεσιν Enterby Football Club v. Football Association Ltd (1970) 3 W.L.R. 1021 ἐλέχθη ἐν παρόδῳ ὅτι διάταξις εἰς συστατικόν ἔγγραφον προβλέπουσα διαδικασίαν κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἀρχῶν τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης θεωρεῖται ἄκυρος.

Ὑπό τὰς περιστάσεις εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. εἶναι ἄκυρος καθότι ἐλήφθη κατὰ παράβασιν τῶν κανόνων τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης. Τό παράβολον ἐπιστρέφεται.

Ἀλέκος Εὐαγγέλου

Πρόεδρος

Τίτος Φᾶνας

Ἀντιπρόεδρος

Τάσος Παπαδόπουλος)

.....

Ἀντώνης Δράκος

) Μέλη

.....

Ἀνδρέας Δικηγορόπουλος)

.....

